



رهنمود رسانه‌ها و ترافیک انسان

این پروژه توسط اتحادیه اروپا تمويل شده و توسط کنسرسیوم بین‌المللی تحت رهبری مرکز بین‌المللی انکشاف پالیسی مهاجرت در همکاری با موسسه اکسپرتیز فرانس، و بنیاد بین‌المللی و ایروامریکایی برای اداره و پالیسی عامه تطبیق گردیده است.

این نشریه در چارچوب پروژه «مبارزه با ترافیک انسان و جرایم سازمان یافته-مرحله دوم» که توسط کمیسیون اروپایی تامین مالی شده و توسط مرکز بین المللی انکشاف پالیسی مهاجرت در همکاری با موسسه اکسپرتیز فرانس و FIIAPP تطبیق گردیده است. این نشریه با همکاری اتحادیه اروپا تهیه شده است.



نویسنده: ایدان وایت، شبکه اخلاق ژورنالیستی



تیم مرکز بین المللی انکشاف پالیسی مهاجرت: میدیس وینوما، ایوانکا جوگیوا، ادگار فیدرزونی داس سانتوس، ویلیام هادلسون

کاپی رایت:

مرکز بین المللی انکشاف پالیسی مهاجرت، ۲۰۱۷

کاپی رایت تصاویر منحصر به مالکان آن‌ها می باشد. این تصاویر تحت شرایط لایسنس مشترک خلاق (Creative Commons License) مورد استفاده قرار گرفته است.

تمام حقوق این اثر محفوظ است. هیچ بخش این نشریه نباید باز تولید و کاپی شود یا به هر شکلی یا وسیله ای -الکترونیکی یا به شمول فتو کاپی، رکارد یا ذخیره سازی معلومات و سیستم های بازیابی - بدون اجازه مالکان کاپی رایت، تغییر شکل داده شود.

آدرس مرکز بین المللی انکشاف پالیسی مهاجرت:

Gonzagagasse 1, 5th floor
Vienna, Austria
A-1010
www.icmpd.org

مولفان این اثر ایدان وایت، شبکه اخلاقی ژورنالیزم و مرکز بین المللی انکشاف پالیسی مهاجرت مسئول مستقیم محتویات آن هستند.

مرکز بین المللی انکشاف پالیسی مهاجرت، ۲۰۱۷

صفحه آرا: مارک رچدن

تصاویر روی جلد، تصاویر تزئینی (Flickr CC) فلیکر سی سی می باشد: پیتر هیدن (۲۰۱۴)، وزارت زراعت ایالات متحده (۲۰۱۳)، راب ودینگتون (۲۰۱۴)، استر وارگاس (۲۰۱۲).

محتویات

۰	۱. مقدمه
۷	۲. آشنایی با اصول اولیه
۱۳	۳. استراتژی‌های اتاق خبر
۱۰	۴. روش‌های خوب
۲۳	۵. پیوندها و تماس‌ها

مقدمه

میلیون‌ها فرد از این افراد - هیچ‌کس ارقام درست آن را نمی‌داند - همچنین در بند ترافیک انسان هستند، و بیان داستان آن‌ها مستلزم دقت و حساسیت است، بدون تردید زبان، تصویر و متنی که رسانه و ژورنالیستان بر مبنای آن‌ها گزارش خود را تهیه می‌کنند، می‌تواند بر این قربانیان تأثیرات مخربی داشته باشد. این کار رسانه‌ها می‌تواند منجر به نفرت از این افراد شود. یا می‌تواند منجر به تشدید و نهادینه‌سازی افکار قالبی علیه آن‌ها شود. همچنین، می‌تواند سبب درک نادرست و بی‌خبری نسبت به آن‌ها، منحرف‌ساختن توجه از عوامل ریشه‌ای و ممانعت از بحث و تبادل نظر عمومی مورد نیاز در زمینه چگونگی حل این بحران شود.

داستان ترافیک انسان یکی از پرچالش‌ترین و پیچیده‌ترین وظایفی است که بیش از هر موضوع دیگر رعایت مسایل اخلاقی توسط خبرنگاران و سردبیران نشریات را به آزمون می‌گیرد. داستان قاچاق انسان شامل اعداد و ارقام متناوب می‌شود. افرادی که قربانی ترافیک انسان هستند، از میان آسیب‌پذیرترین انسان‌ها در روی زمین انتخاب می‌شوند: ۴۰ میلیون تن به شکل برده زندگی می‌کنند؛ یا بیشتر از ۱۵۰ میلیون دیگر در معرض کار کودکان، یا کارگران مهاجر قرار دارند، که خود شامل ۱۵۰ میلیون نفر می‌شود.

تصویر ۱ - عکس تزئینی لشکر سه سحر: استر وراگاس (۲۰۱۲)





کم ساخت، اگر نتوان آنرا از بین برد. رهبران سیاسی و مردم در کل نیاز دارند تا داستان ترافیک انسان‌ها را به‌طور کامل بخوانند، بشنوند و ببینند. این کار یکی از مهمترین گام‌های اولیه در ایجاد اراده سیاسی لازم برای غلبه بر عوامل بنیادی ترافیک انسان است.

مشوره‌ها و نظریات ارائه‌شده در این صفحات می‌تواند به ژورنالیستان کمک کند تا در مورد نحوه گزارش‌دهی خود درباره قاچاق انسان بیشتر دقت کنند. مسایل حقوقی و حقوق بشری دخیل در این امر، تداوی قربانیان، حریم خصوصی و آسایش آن‌ها، و چگونگی بیان داستان آن‌ها در قالب ارزش‌های انسانی و سبک ژورنالیستی می‌تواند به مخاطبان کمک کند تا درک و شناخت بهتری در باره آنچه که باید در ازین زمینه انجام شود داشته باشند.

ژورنالیزم معتبر نیازمند گزارشات و ویراستارانی است که در مورد آنچه صحبت می‌کنند شناخت و آگاهی کافی داشته باشند. کلمات و اصطلاحاتی که در ژورنالیزم برای بحث در مورد قاچاق انسان به کار می‌بریم، اغلب دارای تعاریف حقوقی روشنی هستند. و ژورنالیستان باید این تعاریف را با دقت و ظرافت به کار ببرند.

هدف این رهنمودها کمک به ویراستاران و گزارشگران برای درک بهتر این موضوعات است تا داستان‌های این قربانیان به شکلی بیان شود که منجر به جلوگیری از خطرات احتمالی در یک فضای پرخاشگر و رقابتی در متن و بستر رسانه‌ها گردد.

شتاب برای انتشار، دنیای مبهم و غیرقابل اعتماد رسانه‌های اجتماعی، و ظهور تبلیغات و نفوذ سیاسی مسایلی است که بر نگرانی‌هایی مانند این که ژورنالیزم روزه‌به‌روز در دام دنیای تیرهای خبری احساساتی و سیاست‌زده بیشتر گرفتار می‌شود، می‌افزاید.

ترافیک انسان، که رابطه تنگاتنگی با برده‌داری و کار اجباری دارد، یکی از مشکلات پیچیده اجتماعی به‌شمار می‌رود و نیازمند ژورنالیزم اندیشمند، آگاه و مهم‌تر از همه، دلسوز است تا زمینه لازم را برای اطلاع‌رسانی دقیق و بی‌طرفانه فراهم کند و صدای قربانیان را به گوش مخاطبان مختلف برساند و در یافتن راه‌حلی برای مشکلات آن‌ها کمک کند.

رسانه‌ها و ژورنالیزم باید نقشی مثبت و سازنده در ترغیب جهان به این امر داشته باشند که می‌توان ترافیک انسان را

۲. شناخت اصول اولیه

ترافیک انسان عبارت است از استثمار افراد و نقض حقوق بشری آن‌ها، برای نفع شخصی خود. قاچاقچیان انسان، مردم را به عنوان فرد، مورد هدف قرار می‌دهند. آنها معمولاً با شبکه‌های جنایتکار ارتباط دارند؛ این سازمانها کار اجباری، بیگاری، استثمار جنسی، بردگی، استخراج اعضاء یا بافت بدن را سازمان‌دهی می‌کنند. و افرادی در برابر قاچاق انسان آسیب‌پذیر هستند که اجازه سفر به کشوری دیگر از کشور خود را نداشته باشند یا برای زندگی و کار در کشور مقصد نمی‌توانند خود را ثبت کنند.

چک لیست یا فهرست ترافیک انسان:

- این عمل، جرم علیه شخص مربوطه است؛
- این عمل بدون رضایت یا رضایت معتبر شخص مورد نظر صورت می‌گیرد؛
- این عمل بخشی از رابطه استثماری درازمدت تر است؛
- این عمل شامل سود از مجرای استثمار فرد مورد نظر است؛
- این عمل می‌تواند [ادارای عامل] داخلی یا خارجی باشد.

اسناد و ابزارهای عمده حقوقی و بین‌المللی در زمینه قاچاق انسان عبارت‌اند از: کنوانسیون ملل متحد علیه جرایم سازمان‌یافته فراملی (۲۰۰۲) و پروتوکول‌های الحاقی آن،



به خصوص پرتوکول بازدارندگی، فرونشانی و تعزیر قاچاق انسان به ویژه زنان و اطفال که از آن به عنوان «پروتوکول پالمرو» نیز یاد می شود؛ کنوانسیون شورای اروپایی برای مبارزه با قاچاق انسان (۲۰۰۵)؛ همچنین دستور العمل اروپایی ۳۶/۲۰۱۱ در زمینه جلوگیری و مقابله با قاچاق انسان و حمایت از قربانیان آن.

قاچاق پناهندگان یکی از فعالیت‌هایی است که به مردم کمک می‌کند تا به طور غیر منظم و بدون طی مراحل طرز العمل‌های رسمی که تنظیم‌کننده سفر مردم از یک کشور به کشور دیگر است، سفر کنند. این عمل جرم علیه قوانین بین‌الملل محسوب می‌شود، تا جرم علیه فرد. در بسیاری از موارد قاچاقچیان نیز ممکن است حقوق بشری مهاجرین را نقض کنند، اما نقش آن‌ها در اصل ارائه خدماتی است که مهاجرین یا پناهندگان در جستجوی آن‌ها در صورتی می‌باشند که چنین خدماتی از طریق پناهندگی متعارف و سازمان‌دهی شده فراهم نباشد.

مطابق با تعریف سازمان ملل، قاچاق پناهندگان عبارت است از «ارائه تدارک، به منظور دریافت مستقیم یا غیر مستقیم، منافع مالی یا غیر مالی، از بابت ورود غیر قانونی یک فرد به یکی از کشورهای عضو سازمان ملل متحد که شخص یاد شده شهروند یا ساکن دائمی آن کشور نباشد»^۱

فهرست قاچاق پناهندگان:

- این عمل جرم علیه کشور مربوطه است؛
- دربردارنده رضایت شخص است؛
- معمولاً رابطه‌ی یک‌باره، و تجاری است؛
- شامل پرداخت برای تسهیل مهاجرت نامنظم می‌شود؛
- دربردارنده عبور از مرز یک کشور است.

میکانیزم ارجاع ملی مفهومی از یک چارچوب است که در محدوده آن نهادهای دولتی و سازمان‌های جامعه مدنی برای شناسایی قربانیان ترافیک انسان یا برده‌داری همکاری می‌کنند و اطمینان می‌یابند که این قربانیان حمایت‌های لازم را دریافت می‌کنند. چنان میکانیزم‌هایی به شکل ادارات رسمی یا در برخی اوقات به عنوان روش‌های همکاری مقطعی بین نهادهای دولتی مربوطه، دست‌اندرکاران و فعالان جامعه مدنی عمل می‌کند. این سازمان‌ها مطابق به کنوانسیون شورای اروپایی برای مبارزه با ترافیک انسان ایجاد شده‌اند. پروسه شناسایی و جایجایی قربانیان احتمالی، در مرکز توجه میکانیزم ارجاعی هر کشور قرار دارد.

میکانیزم ارجاعی بیرون مرزی عبارت از یک توافق همکاری محور برای کمک جامع در عبور از مرز و یا انتقال افراد قاچاق شده یا قاچاق احتمالی است. این سیستم شامل تمام مراحل پروسه ارجاع به شمول شناسایی ابتدایی، شناسایی رسمی و کمک به قربانیان تا کمک به بازگشت داوطلبانه، شمولیت اجتماعی و اقدامات اجتماعی و جرمی می‌شود.

این میکانیزم مبتنی بر همکاری بین نهادهای دولتی، ادارات بین دولتی و غیر دولتی کشورهای مبدأ، ترازیت و مقصد افراد ترافیک شده که به آنها کمک صورت گرفته است در کشورهای مختلف برای تحقق تعهدات آنها با هدف تقویت و حمایت از حقوق شهروندان شان می‌باشد.

مهاجرین فاقد مدرک و نامنظم: اغلب از آن‌ها به‌عنوان پناهنده غیرقانونی یاد می‌شود. این اصطلاح کاملاً یک اصطلاح تبعیض‌آمیز است، ولی برخی از پناهندگی‌ها غیرقانونی هستند؛ زمانی که آن‌ها برای پناهندگی اقدام به نقض قوانین می‌کنند. اصطلاحات «نامنظم» و بدون اسناد

۱ منبع - https://www.unodc.org/documents/southeastasiaandpacific/2011/04/som-indonesian-convention_smug_eng.pdf



به‌خصوص در قوانین بین‌المللی حقوق بشر منع گردیده است. این قوانین همچنین دربردارنده مسائلی مانند ازدواج اجباری، کار اجباری، یا ترافیک انسان می‌باشند. سازمان‌های بین‌المللی برای سنجش وضعیت برده‌گی بر تعداد کسانی که کار اجباری می‌کنند یا کسانی که در وضعیت ازدواج اجباری به‌سر می‌برند، تمرکز می‌کنند.

ترافیک جنسی زمانی روی می‌دهد که یک فرد بالغ وارد معامله تجارت جنسی مانند روسپی‌گری، در نتیجه زور، تقلب، تهدید یا اجبار شود.

ترافیک اطفال برای بهره‌کشی جنسی با ترافیک جنسی افراد بزرگ‌سال تفاوت دارد زیرا نمی‌توان کودکان را به عنوان افرادی در نظر گرفت که قدرت رضایت یا اختیار در برابر عمل فروش جنسی داشته باشند. اصطلاح تن‌فروشی

در مورد کسانی به‌کار می‌رود که قوانین یک کشور را برای پناهندگی نقض می‌کنند، آن‌ها نباید غیرقانونی بودن قاچاق و ترافیک انسان را مخدوش نمایند. تمام پناهندگان نامنظم در برابر ترافیک انسان آسیب‌پذیر نمی‌باشند، ولی در معرض بهره‌کشی و سوء استفاده از حقوق بشری شان هستند، به‌خصوص زمانی که آن‌ها از خدمات قاچاقچیان استفاده می‌کنند. داشتن وضعیت مهاجر نامنظم در یک کشور مقصد می‌تواند منجر به استثمار افراد هراسان توسط سازماندهی‌کنندگان کار اجباری و برده‌داری شود.

برده‌داری یا برده‌داری مدرن: عبارت از یک اصطلاح عمومی است که پوشش‌دهنده شکل‌های مختلف اجبار و استثمار در جایی است که یک شخص نمی‌تواند برده‌گی در آن‌جا را رد کند یا آن‌جا را به دلایل تهدیدات، خشونت، اغفال و یا سوء استفاده از قدرت ترک نماید. برده‌داری

اطفال از جمله اصطلاحاتی است که اغلب مورد استفاده قرار می‌گیرد، ولی راهی تامل‌پسندیده برای بیان بهره‌کشی جنسی از اطفال است. روسپی‌گری اطفال معمولاً شکلی از جرایم سازمان‌یافته است که توسط شبکه‌های مجرم راه‌اندازی می‌شود و غالباً مورد حمایت قاچاقچیان انسان قرار دارد.

ازدواج اجباری زمانی مطرح می‌شود که دختر یا زنی یا در برخی اوقات مرد یا پسری، برخلاف میل‌شان وادار به ازدواج شده باشند. ممکن است دختر توسط خانواده اش به فروش رسیده باشد یا برای پرداخت قرض خانواده داده شده باشد یا برای اعاده حیثیت دختر وادار به ازدواج شده باشد.

بردگی خانگی زمانی اتفاق می‌افتد که کارکنان خانه حق ترک کردن محیط خانه که در آن کار می‌کنند را نداشته باشند؛ آنها معمولاً دست‌مزد کمی دریافت می‌کنند یا هیچ دست‌مزدی به آنها پرداخت نمی‌شود و بطور مکرر مورد سوء استفاده قرار می‌گیرند.

تذکره: به خاطر داشته باشید، بردگی تنها بخش شرم‌آور یا جدی تاریخ بشر نیست. مطابق معلومات سازمان بین‌المللی کار، در سال ۲۰۱۶، تخمین زده شده است که حدود ۴۰٫۳ میلیون زن، مرد و کودک از سراسر دنیا قربانی **برده‌داری مدرن** شده‌اند. از جمله این‌ها، حدود ۲۵ میلیون تن مجبور به کار اجباری شده‌اند و علاوه بر آن، ۱۵ میلیون نفر آن‌ها مجبور به ازدواج اجباری شده‌اند. و این حالا در **سرخط خبرها** قرار دارد.^۲

کار اجباری از دید سازمان بین‌المللی کار، کار اجباری به کار خدماتی اطلاق می‌شود که افراد از طریق استفاده از خشونت یا تطمیع، یا ابزارهای دیگری چون قرض‌پایدار، بازپس‌گیری اسناد هویت یا تهدیدهای مبنی بر اظهارات علیه آن‌ها در ادارات مهاجرت، وادار به کار می‌شوند. اکثر وضعیت‌های بردگی یا ترافیک انسان شامل کار اجباری می‌گردد.

منبع: <https://www.nytimes.com/2017/11/19/world/africa/libya-migrants-slavery.html>

بیگاری در بردارنده قبول یک قرضه توسط شخصی است که قرار است از طریق کار آن را بازپرداخت نماید؛ اما در حقیقت، نوعی وام است که با گذشت زمان افزایش می‌یابد و شخص هرگز نمی‌تواند آن را بپردازد.

قرارداد بردگی عبارت است از وضعیتی که یک کارگر با فریب از طریق استفاده از اسناد جعلی به بردگی گرفته می‌شود. مردم با وعده‌های استخدام، فریب داده می‌شوند و زمانی که به محل کار می‌رسند وادار به کار بدون دست‌مزد می‌شوند و نمی‌توانند آنجا را ترک کنند.

کار اطفال: این نوع کار در قانون بین‌الملل تعریف شده است و عبارت از کاری است که توسط کودکانی که در معرض بهره‌کشی اقتصادی قرار گرفته‌اند یا احتمالاً در معرض کارهای پر مخاطره قرار دارند، مانع تعلیم و تربیه طفل می‌شود یا برای صحت فیزیکی، دماغی، معنوی، اخلاقی یا انکشاف اجتماعی آنها مضر است. به خاطر باید داشت که تمام کارهایی که اطفال انجام می‌دهند شامل کار اطفال نمی‌شود، اما اگر کاری سلامت آنها را در معرض خطر قرار بدهد، آنها را از طفولیت سالم محروم بسازد یا حق مکتب رفتن را از آنها بگیرد، بدون شک نقض قوانین حقوق بشری طفل محسوب می‌شود.

بدترین شکل‌های کار اطفال در اصطلاحات بین‌المللی برای بیان وضعیت‌هایی به کار می‌رود که اطفال در کار اجباری نگاه‌داری، وادار به تن‌فروشی یا پورنوگرافی می‌شوند و یا در فعالیت‌های غیرقانونی شامل می‌گردند. ابزار عمده بین‌المللی و حقوقی مربوط به کار اطفال عبارت‌اند از کنوانسیون‌های سازمان بین‌المللی کار و کنوانسیون حقوق اطفال سازمان ملل متحد.^۳ مزید بر آن، قاچاق اطفال به طور خاصی در پروتوکول قاچاق انسان تحت پوشش قرار گرفته و بر هر فرد زیر ۱۸ سال صدق می‌کند.^۵

منبع: <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/CRC.aspx>

راجه: <http://www.ilo.org/global/standards/sub-jects-covered-by-international-labour-standards/child-labour/lang-en/index.htm>

راجه: <http://www.ohchr.org/EN/ProfessionalInterest/Pages/ProtocolTraffickingInPersons.aspx>

هدف جهانی: از بین بردن کار اطفال، کار اجباری، برده داری مدرن و ترافیک انسان از جمله اهداف شامل استراتژی جهانی برای انکشاف است که توسط ملل متحد در سال ۲۰۱۵ اتخاذ شده اند. اهداف انکشاف پایدار، و به خصوص هدف ۸،۷ دربردارنده یک تعهد برای از بین بردن هر نوع کار اطفال تا سال ۲۰۱۵ می باشد. این هدف بسیار خوشبینانه است.

استراتژی‌های اتاق خبر

پوشش رسانه ای ترافیک انسان می تواند به شکلی ساختار بندی گردد که اطمینان حاصل شود؛ در آن متن، شوق و مسلکی گرایی در تمام جنبه های پوشش یک سر مقاله وجود دارد. به خصوص، اتاق های خبر باید اطمینان حاصل نماید که ژورنالیستان موارد زیر را رعایت می کنند:

درک و شناخت درست از پالیسی عامه ترافیک انسان داشته باشند. مشکلات گوناگون اجتماعی، اقتصادی و سیاسی، مردم را در برابر ترافیک انسان و استثمار آسیب پذیر می سازد. این مشکلات شامل قوانین پناهندگی، فقر، تبعیضهای نژادی و جنسیتی، فساد در دولت و نبود قوانین کافی و تطبیق ضعیف قوانین و مقررات می شود. بنابراین، ژورنالیستان باید از این شرایط آگاهی داشته باشند.

بررسی پالیسی عامه در زمینه حقوق مردم در چارچوب معیارها و استانداردهای بین المللی، دسترسی مصوّن و ترتیبات سفری خطر در چارچوب قانون بین الملل و نیز آزادی حق درخواست اقامت و دسترسی به بازار کار در کشورهای مقصد را بررسی نمایند.

نظارت از کشورها، هر دو کشور مبدأ و مقصد، برای تحقیق در مورد اینکه آیا در این کشورها سیستم های لازم برای شناسایی ترافیک انسان وجود دارد را نیز بررسی کند که آیا احکام قانونی مشخصی برای کسب اطمینان از مصونیت و باز توانی اطفال و افراد بزرگ سال که قاچاق شده اند در



سطح ملی وجود دارد.

ایجاد روابط کاری خوب با گروه هایی که برای مقابله با ترافیک انسان، کار اجباری، بردگی مدرن و سوء استفاده از حقوق بشری اطفال فعالیت می کنند. معمولاً بین ژورنالیستان و گروه های دادخواهی رابطه ای وجود ندارد.

برخی گروه ها تمایلی به افشای واقعیت های شوکه کننده شکل های گزارش نشده ترافیک انسان یا کار اجباری اطفال (برای مثال، از طریق فراهم ساختن دسترسی ژورنالیستان برای مصاحبه با این افراد) ندارند. زمانی که ارتباطات بهتری بین ژورنالیستان و گروه های مدافع حقوق بشر برقرار می شود، این امر همچنین به حل شدن مشکل ناشی از نبود تحقیق معتبر و داده های موجود برای ژورنالیستان و مواد

لازم برای شکل دادن یک داستان در باره موارد یاد شده کمک می کند.

مدرن ایجاد کنید.

اعتماد سازی کنید: رسانه ها و موسسات غیر دولتی

می توانند بدون به مخاطره انداختن استقلال تحریریه یا تقلیل اهمیت و جامعیت پروژه های کمکی یا عزت افرادی که قربانی ترافیک انسان هستند، با هم کار کنند.

مشارکت در بهبود جمع آوری داده ها و تبادل معلومات درباره ترافیک انسان، کار اجباری و پناهندگی غیرقانونی از طریق همکاری نزدیک با مقامات دولتی و موسسات بین المللی به خصوص در ارائه معلومات در باره تعداد قربانیان قاچاق انسان؛

ظرفیت داخلی خود را بسازید؛ اطمینان حاصل کنید که گزارشگران تان وقت کافی ویراستاری برای انجام تحقیق و بررسی معلومات مربوط به ترافیک انسان دارند و بر روی ژورنالیزم تحقیقی سرمایه گذاری می کنند. در زمینه مسایل ترافیک انسان جلسات توضیحی داخلی اتاق خبر را دایر کنید. شماره تماس های عاجل در زمینه شکایات مخاطبین در زمینه های ترافیک انسان، پناهندگی و بردگی مدرن را تهیه و سیستم های رسیدگی به معلومات مخاطبین به شمول

طرح کمپاین های متمرکز در مورد ترافیک انسان و مسایل مربوطه با هدف افزایش آگاهی عامه. چنان ابتکارات تحریریه ای نیز می تواند اعتماد مردم به ژورنالیزم را تقویت کند. برخی مثال های خوب که در آن ها همکاری رسانه ها با این مسایل نقش قوی ژورنالیزم را نشان داده است، شامل پروژه آزادی از شبکه سی ان ان و برده داری: عفریت قرن بیست و یکم، از شبکه الجزیره می شود که کمپاین های موفقی در این زمینه بوده است.



۴. روش‌های خوب

فیزیکی، عاطفی و بحرانی که اشخاص ترافیک شده دچار آنها هستند، راه حل ارائه کنید.

۵. شفافیت و حسابدهی. در برابر کار خود احساس مسئولیت کنید. اشتباهات گزارش تان را اصلاح کنید و همیشه به کسانی که از آنها گزارش تهیه می کنید، بگویند که چه کسی هستید و روش های باز و آشکار را انتخاب کنید.

ژورنالیستان باید این ارزش ها اساسی را در تمام جنبه های کار خود رعایت کنند. به خاطر داشته باشید که ژورنالیستان وظیفه مشخصی برای ادای احترام به افرادی دارند که قربانی آسیب های ترافیک انسان هستند. اصول یا کود اخلاقی انجمن ملی عکاسان نشریات ایالات متحده، برای مثال، بیان می دارد:

«با تمام سوژه ها با احترام و عزت برخورد کنید. توجه ویژه به افراد آسیب پذیر نموده و با قربانیان جرایم و تراژیدی ها با شفقت برخورد نمایید. در مورد لحظه های مربوط به حریم خصوصی افراد فقط در صورتی با قربانیان تماس بگیرید که عموم مردم نیاز قابل توجهی برای دانستن در مورد آن‌ها داشته باشند.»^۷

۷ لیست کامل کودها و استانداردهای ژورنالیستان در این وبسایت موجود است: <http://accountablejournalism.org>

اتاق‌های خبر مطابق ابزارهای مهم برای ژورنالیزم کیفی به‌شمار می‌رود. پوشش خبرهای ترافیک انسان نیازمند دانش و پابندی به اصول اساسی اخلاق گزارشگری است. این اصول عبارتند از:

۱. گزارش دقیق و مبتنی بر حقیقت. از دروغ پردازی کینه توزانه، خبر جعلی و معلومات تایید نشده اجتناب کنید.

۲. استقلال. بر مبنای ندای وجدانتان عمل کنید. پروپاگندهای ضد مهاجرت را دامن نزنید یا به صدای سیاست مداران یا دیگر کسانی که منافع خاصی را در این خبرها دنبال می کنند، تبدیل نشوید.

۳. بی طرفی. به خاطر داشته باشید که تمام جنبه های داستان را بیان کنید. بخصوص، صدای قربانیان و نجات یافتگان از آسیب های ترافیک انسان شوید و نیز نگرانی های مشروع شهروندان کشورهای میزبان را منعکس کنید.

۴. انسانیت. ژورنالیزم نباید به کسی آسیب برساند. در گزارش خود شفقت نشان بدهید. برای آسیب های

پرسش‌های آغازین

به خاطر داشته باشید، اکثر تخمین‌های معتبر توسط سازمان بین‌المللی کار و دیگر نهادهایی که در این رهنمود از آنها یاد شده است، ارائه می‌شود، اما حتی این تخمین‌ها و اینکه آنها چگونه در دسترس رسانه‌ها قرار می‌گیرند باید مورد بررسی دقیق ژورنالیستی قرار بگیرند.

مخالفت با تصورات اشتباه. یکی از سوء تفاهم‌های رایج که توسط رسانه‌ها با تمرکز بر سکس و عواطف گرایبی ایجاد می‌شود، عبارت از این است که ترافیک انسان اغلب متمرکز بر استعمار جنسی است که اصولاً برای زنان و دختران روی می‌دهد. در حقیقت، اغلب نگرانی‌های ناشی از ترافیک انسان متمرکز بر کار اجباری است تا استعمار جنسی. ترافیک جنسی (همچنین مردان و پسران) یکی از مهمترین مشکلاتی است که باید با آن مبارزه شود، اما این کار نباید به قیمت عدم تمرکز بر ترافیک نیروی کار اجباری شود.

مثبت فکر کنید و راه حل ارائه نمایید. این مهم است که بر اعطاف‌پذیری و بهبود کسانی که قربانی ترافیک انسان هستند تمرکز شود. کسانی که از این فاجعه نجات یافته‌اند داستان‌های حاکی از اجبار را بیان می‌کنند. ارائه یک چشم‌انداز مثبت و متوازن منجر به اعتمادسازی بین مخاطبان در مورد آنچه شما می‌گویید می‌گردد. در کارتان به بررسی مسایل سابقه و پالیسی‌های پیرامون و در مورد نحوه بهبود مسایل یاد شده طرح بدهید.

پیگیری پول. پیشه ترافیک انسان و برده داری مدرن عرضه‌کننده کار اجباری است که منجر به عرضه کالاها می‌گردد. صنعت ترافیک انسان یک صنعت جهانی است و مستلزم بررسی در داخل و خارج است.

نمونه‌هایی عالی از کارهای ژورنالیسم تحقیقی در مورد انسان فروشی که توسط بی‌بی‌سی و ای‌آر‌دی (ARD) آلمان کار شده بود، در سال ۲۰۱۷ میلادی نشر شد.

همچنین رسانه‌ها می‌توانند به بررسی چگونگی خدمات محلی سطح پایین (ماشین‌شویی‌ها، نیل بارز (Nail Bars) و

این پرسش‌ها به ژورنالیستان در شناسایی موارد ترافیک انسان کمک می‌کند. اگر پاسخ به هر یک از سوالات زیر «بله» باشد، آنگاه رهنمودهای زیر را با دقت مطالعه کنید و از منابع داده شده در رهنمودهای زیر برای دریافت کمک و مشوره استفاده کنید.

آیا فردی که بر میخوریم از طریق خشونت، تهدید و فشار روانی یا سایر اشکال دیگر کنترل، به این وضعیت مجبور شده است؟

۱. آیا از طریق فشارهای روانی یا دیگر اشکال کنترل، به این وضعیت رسیده است؟

۲. آیا آن‌ها قربانیان خشونت و ارباب هستند؟

۳. آیا آن‌ها مجبور به پرداخت پول شده‌اند؟

۴. آیا آن‌ها توسط کسی در شرایطی قوی‌تر و با اعمال قدرت، تهدید و یا مجبور شده‌اند؟

به طور کلی، ژورنالیستان و سردبیران رسانه‌ها باید در دام معلومات غلط، اخبار کاذب از شبکه‌های اجتماعی و تبلیغات طرف‌های دارای منافع مشخص گرفتار نشوند. آن‌ها این کار را به بهترین شکل می‌توانند از راه‌های زیر انجام بدهند:

به واقعیت اتکا کنند و در مورد احصائیه با تردید بر خورد کنند. اعداد داستان خبری را شکل می‌دهند، اما آنها می‌توانند ما را فریب بدهند. زیرا بدلیل ماهیت مرموز و پنهان ترافیک انسان، برده داری مدرن و کار اجباری؛ تهیه سرشماری ناممکن است. همواره، در این باره، یک خطر دائمی ارائه معلومات جعلی وجود دارد. ژورنالیستان باید در مورد ادعاهای مربوط به ارقام تحقیق و صحت و سقم آنها را بررسی کنند؛ آنها باید احصائیه‌های ارائه شده را با واقعیت سر بدهند و در صورت لزوم، در مورد معلومات تایید نشده، «احتیاط از صحت ارقام» بدهند.

رهنمود مصاحبه

فاجعه ترافیک انسان و برده داری دارای ارزش خبری است، ولی از آنجایی که یک جرم پنهان است، این نوع خبر نیاز به منابع زیادی برای حمایت از ژورنالیسم تحقیقی دارد. دسترسی به نجات یافتگان در برخی اوقات مشکل است و صدای آنهاست که نقش عظیمی در هدایت داستان به سمت درست بازی می کند.

به خاطر داشته باشید: رسانه‌های خبری دارای قدرت شگرفی هستند. خبرنگاران وقتی می‌خواهند با مردم نزدیک شوند، برای آن‌ها تملق می‌کنند، آن‌ها این کار را بدون اینکه درک کامل از خطراتی که با ظاهر شدن در انظار عامه متوجه خودشان یا دیگران می‌شود، انجام می‌دهند. این موضوع شامل کسانی که در دام تظاهر و تراژیدی ترافیک انسان افتاده‌اند و یا کسانی که درگیر بحران‌های انسانی، جنگی و دیگر رویدادهای آسیب‌زا (تراوما) بوده‌اند، می‌شود.

ژورنالیستان باید تا حد امکان در روابط خود با منابع معلومات و به خصوص قربانیان و بازماندگان ترافیک انسان شفاف باشند.

- آنها باید اگر کسی زیر سن ۱۸ سال یا سن رضایت است را شناسایی کنند؛
- آسیب پذیری منابع (به‌خصوص افراد جوان یا کسانی که قربانی تراوما و خشونت بوده‌اند) را مورد بررسی قرار بدهند.
- به حریم خصوصی افراد احترام بگذارند. هر فرد دارای حق حریم خصوصی است و باید با او با احترام رفتار شود، به خصوص با اطفال.
- اطمینان حاصل کنند که با اطفال در حضور یکی از اولیای بالغ یا سرپرست طفل مصاحبه انجام می‌شود؛

سایت‌های ساخت و ساز) و مدل برداری تجاری آنها از کار ارزان بردارند. آیا افرادی که در اینجا کار می‌کنند، افراد بالقوه ترافیک شده هستند؟ ژورنالیستان می‌توانند پول را پیگیری کنند و در جستجوی مواد خام جدید باشند در مورد برده داری مردان باشند. ژورنالیستان می‌توانند به مخاطبان خود نشان بدهند که همه ما ممکن است با ترافیک انسان در ارتباط باشیم. این کار منجر به جلب توجه مردم به این موضوع می‌شود.

امید ایجاد کنید. برای مردم آسان است در مورد کسانی که قربانی ترافیک انسان یا کار اجباری شده‌اند به عنوان افراد ناتوان فکر کنند که زندگی شان برای همیشه خراب شده است. این نوع تصور همیشه درست نیست. ژورنالیستانی که قدرت انعطاف پذیری انسان‌ها را برجسته می‌سازند و در مورد کسانی که توانسته‌اند با عبور از تراژدی و کار اجباری دوباره زندگی شان را بسازند، در این زمینه داستان‌های متفاوت از دیگران می‌نویسند.

• پروسه مصاحبه و دلیل داستان خبری برای اولیای طفل تشریح شود؟

• از بکار بردن نیرینگ یا فریب، به استثنای شرایط فوق العاده استثنایی، در زمان گزارش دادن درباره مسایل ترافیک انسان اجتناب کنید.

مصاحبه از من سوال کنند، محدودیت های من در این زمینه چیست؟ آیا برای مخارج یک منبع برای انجام مصاحبه پول پرداخت کنم؟ هزینه مشروع برای این کار چقدر است؟

• آیا در زمینه حمایت های بیشتر از منابع مصاحبه، از قبیل نمایندگی حقوقی، در صورت بروز مشکلات ناشی از گزارشم، موافقت کنم؟

• آیا قبل از گرفتن عکس یا ثبت یک ویدیو از قربانیان اجازه گرفته ام؟

• آیا سوالات مناسب، برای اجتناب تجدید تجارب آسیب زا، مطرح کرده ام تا مصاحبه شونده بتواند آزادانه صحبت کند؟

به خاطر داشته باشید: اگر قربانی بدون والدین، سرپرست و یا بیسواد است و یا اینکه سازمان مسئول که از بازماندگان ترافیک انسان نمایندگی می کند یک نهاد غیر اخلاقی یا غیر قابل اعتماد است، خبرنگار در این شرایط باید متکی به وجدان و اخلاق خود باشد.

• در اینجا یک چک لیست دیگر سوالات وجود دارد که ژورنالیزم اخلاقی در زمان مصاحبه با شخصیکه از ترافیک انسان نجات یافته است، آنها را مطرح می سازد:

• آیا من برای آنها توضیح داده ام که چرا این مصاحبه را انجام می دهم و هدف این داستان خبری چیست؟ آیا در مورد نیاتم کاملاً شفاف بوده ام؟

• آیا برای مراقبت از آنها دقت کرده ام- برای مثال اگر فردی جوان یا شخصی در شرایط آسیب پذیر- تا اطمینان حاصل گردد که آنها از نتایج و پیامدهای احتمالی نشر معلوماتی که در اختیارم قرار می دهند، آگاه هستند؟

• آیا مطمئنم که آنها شرایط مصاحبه ما را کاملاً درک می کنند و وقتی می گویم به طور غیر رسمی، سابقه و برای ارجاع نیست، آنها معنای این عبارات یا سایر برچسب ها یا لیبیل ها را می دانند؟

• اگر منبعی در مورد شرایط قبل از موافقت برای

• آیا بر جنبه های مثبت تجربه مصاحبه شونده تمرکز کرده ام و آیا واضح ساخته ام که مصاحبه شونده، مصاحبه ام را قبل از چاپ از نظر اینکه واقعیت ها را بیان کرده ام یا نه، می تواند بررسی کند؟

• آیا تمام سوالات مطرح شده، جواب دریافت کرده اند؟ و آیا من در برابر منافع مصاحبه شونده دقیق و حساس بوده ام و آنها را صیانت کرده ام؟

ناشناس ماندن، حقی است که باید کسانی که به آن نیاز دارند از آن بهره مند شوند اما این حق به شکل دایم داده نمی شود. زمانی که این موضوع در شرایط ترافیک انسانی مطرح می شود، مصوبت اغلب افراد آسیب پذیر، ژورنالیستان را مکلف می سازد تا اطمینان حاصل کنند که آیا در مورد ناشناس ماندن آنها سوال کنند یا نه؛ ناشناس ماندن باید برای قربانیانی که مورد سوء استفاده قرار گرفته اند و کسانی که ممکن است با افشا شدن هویت شان در معرض خطر بیشتر قرار میگیرند، در نظر گرفته شود.

پنل: آیا ژورنالیستان به نام انسانیت می توانند قانون شکنی کنند؟

در بعضی مواقع ژورنالیستان ممکن است با منابع خود ارتباطاتی برقرار کنند که ابهام آمیز است و می تواند مبنای اخلاقی کارشان را تحت الشعاع قرار بدهد. در سال ۲۰۱۴، خبرنگار نشرات سویدن فردریک اونیوال با یک مهاجر ۱۵ ساله سوری در زمان پوشش بحران آوارگان، از روی ترجم دوست شد. او و تیمش تصمیم گرفتند که این پسر را به سویدن برسانند. فیلمی که آنها تهیه کردند در تلویزیون دولتی سویدن به نمایش در آمد و مورد استقبال زیادی قرار گرفت، ولی او بعدا مورد محاکمه قرار گرفت و متهم به قاچاق انسان شد. اقدام او بحث های تندی در بین حلقهات ژورنالیستی درباره نقش ژورنالیستان در گزارش دهی، مطرح کرد- و این پرسش را برجسته ساخت که آیا آنها باید در داستان اشتراک کنند یا فقط به حیث ناظر باقی بمانند؟



رهنمود فوتوژورنالیزم

یا طفلی که در پشت میله ها یا در یک فاحشه خانه است، اجتناب کنید. این تصاویر منجر به شکل گرفتن اندیشه های قالبی در مورد ترافیک انسان می شود که می تواند گمراه کننده باشد. برای مثال، بسیاری از قربانیان ترافیک انسان کسانی هستند که از این تراژیدی نجات یافته یا در مرحله بازیابی صحت شان هستند. بسیاری از آنها به شکل وحشیانه ای مجبور به اسمشمار نشده اند بلکه به طور عاطفی مورد بهره کشی قرار گرفته اند و وابسته شده اند.

از به کار بردن تصاویر آشکار خشونت اجتناب کنید. در مواردی نادر لازم است تا از نشان دادن تصاویر صریح خشونت برای نفع عموم استفاده شود. به طور کلی، لازم است تا ویراستاران و فیلم سازان این را در نظر بگیرند که تا چه اندازه باید از آسیب های بدنی در تصاویر استفاده شود. در کجا باید خط کشید (از کدام خط نباید عبور کرد)، آیا قابل توجیه است که خراش ها، کیبودی ها، شکستگی اندام قربانیان برده داری و ترافیک انسان برای بیان داستان نمایش داده شود؟

ژورنالیزم خوب در مورد مبارزه با ترافیک انسان از طریق تصاویر و پیام هایی قدرت بخش، باید آگاهی دهی کند، نه اینکه ساده سازی کند و بیشتر از بیش از قربانیان و نجات یافتگان ترافیک انسان و بردگی بهره برداری کند.

هر ژورنالیستی می خواهد از کسانی که فعلا به شکلی دچار بردگی یا کار اجباری هستند عکس، ویدیو و مصاحبه داشته باشد. تراژیدی مرگ، اغلب شامل کسانی می شود که در بند ترافیک انسان گیر مانده اند و منبعی از تصاویر غنی هستند، ولی بسیاری از آنها بحث برانگیز می باشند.

بخاطر داشته باشید که آوردن تیم خبری در محلی که افراد آسیب پذیر، وحشت زده، و استعمار شده می تواند آسیب زا (تراماتیک) باشد. خبرنگاران باید تمام تلاش خود را برای ایجاد یک فضای امن و اطمینان بخش در محلی که از آنها فیلم برداری می کنند، انجام دهند.

خبرنگاری با استفاده از تصاویر قوی در نقل داستان تقویت می شود، اما این مهم و حیاتی است که رسانه مراقب باشند تا از ارائه تاثیرات مصنوعی که منجر به تقویت اندیشه های قالبی می شوند، پرهیز نمایند.

از استفاده از تصاویر یا درست کردن تصاویر ویدیویی که سبب برانگیختن احساسات، نقض حریم خصوصی و تحریک جنسی می شوند، اجتناب کنید.

همیشه قبل از فیلم و عکس گرفتن از افراد اجازه بگیرید، حتی اگر این امر در بستر عمومی لازم به نظر نرسد. تلاش کنید در صورت امکان از آنها کتبی اجازه بگیرید.

از گرفتن تصاویر جنسی و تصاویری که بیانگر یک کلیشه هستند - دختری در زنجیر یا مردی پارکد روی بدنش است

به تصویر کشیدن داستان: پول



عکس ترزینا از Fact retriever

فاجاع انسان در سطح جهان بین ۹ تا ۳۱٫۶ میلیارد دلار درآمد دارد

یا سکس



عکس: Badgerherald.com

چگونه یک تصویر از یک انسان بی چهره با یک بارکود بر روی بدن آنها می تواند به انسانی سازی وضعیت نجات یافتگان از ترافیک انسان کمک کند؟

مهاجرت: چگونه سیاست پوشش رسانه‌ای را مخدوش می‌سازد

مخالفت‌ها با مهاجرت به نظر می‌رسد توجه رسانه‌ها را بیشتر از گزارش دادن در باره ترافیک انسان، حتی زمانی که در آستانه دروازه‌تان باشد، بیشتر جلب می‌کند. گزارش‌های تهیه شده در سطح کشور توسط شبکه ژورنالیزم اخلاقی و مرکز بین‌المللی انکشاف پالیسی مهاجرت در سال ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ شامل شواهد روشنی درباره نفوذ سیاسی نامناسب بر پوشش رسانه‌ای، اغلب بر مبنای معلومات نادرست و مخدوش، بود و منجر به انحراف توجه از مسایل عمیقتر نظیر کار اجباری، کار اطفال و ترافیک انسان شده است. چالشی که رسانه‌ها و ژورنالیزم با آن روبرو هستند عبارت از اختصاص دادن فضای کافی به مسایل واقعی مهاجرت و در عین حال تمرکز و گزارش دادن درباره تخطی از حقوق بشر است که در روز روشن نقض می‌شود.

سکس چیزی است که توجه رسانه‌ها را جلب می‌کند

کار اجباری، ترافیک انسان و برده داری مدرن از جمله مسایل اساسی و معضلات جدی به شمار می‌روند ولی این مسئله سکس است که اغلب سرخط رسانه‌ها میشود. یافته‌های نتایج تحلیل همه‌جانبه تقریباً ۳۰۰۰ گزارشگر در رسانه‌های بریتانیا نشان می‌دهد: بنیاد جوزف رونتري Joseph Rowntree Foundation در سال ۲۰۱۳ گزارشی از داستان‌های قاچاق انسان همراه با زوایای جنسی آن منتشر کرد که پوشش بیشتری نسبت به مسایل مربوط به کار اجباری یا برده داری مدرن قرار داشت. این نوع گزارش می‌تواند باب بحث‌های بیشتر درباره این مسئله را بگشاید ولی تحقیق یاد شده نشان داد که این رویکرد منجر به ارائه گزارش‌های شدیداً ضعیف در مورد سایر مسایل مربوط به برده داری مدرن می‌شود.

0. تماس‌ها و پیوندها

اختصارها:

International Labour Organisation سازمان بین‌المللی کار	ILO
Inter-Agency Co-ordination Group Against Trafficking گروه هماهنگی بین‌سازمانی مبارزه با قاچاق انسان	ICAT
Migration and Mobility Dialogue (Africa) گفتمان مهاجرت و تحرک (افریقا)	MMD
Organisation for Security and Co-operation in Europe سازمان امنیت و همکاری در اروپا	OSCE
International Centre for Migration Policy Development مرکز بین‌المللی انکشاف پالیسی مهاجرت	ICMPD
United Nations High Commissioner for Refugees کمیشنری عالی ملل متحد برای پناهندگی	UNHCR
International Organisation for Migration سازمان بین‌المللی مهاجرت	IOM
Office of the High Commissioner for Human Rights دفتر کمیشنری عالی برای حقوق بشر	OHCHR

International Displacement Monitoring Centre مرکز بین‌المللی نظارت بر بی‌جاشدگان	IDMC
Convention on Protection of Rights of Migrant Workers کنوانسیون حمایت از حقوق مهاجرین	ICRMW
Global Migration Group گروه جهانی مهاجرین	GMG
Global Commission on International Migration کمیسیون جهانی درباره مهاجرت بین‌المللی	GCIM
UN Commission on Elimination of Racial Discrimination کمیسیون سازمان ملل متحد در باره محو انواع تبعیض‌های نژادی	CERD
Platform International Co-operation on Undocumented Migrants مرکز همکاری بین‌المللی در مورد مهاجرین بدون اسناد قانونی	PICUM

برخی ابتکارات کلیدی سیاسی و منابع موسسات بین‌المللی لازم برای ژورنالیستان و رسانه‌ها که لازم است از آن‌ها مطلع باشند:

گفتگوی اروپا-افریقا درباره توسعه و مهاجرت	روند رباط
ابتکار اتحادیه اروپایی در باره ابتکار مسیر مهاجرت شاخ افریقا	روند خرطوم
گفتگوی قاره افریقا در چارچوب گفتگوی تحرک و مهاجرت (MMD)	
یک پروسه مشورتی در بین ۵۰ کشور برای مهاجرت قانونمند	روند بوداپست
گفتمان هدفمند مهاجرت بین کشورهای اتحادیه اروپایی، منطقه شینگن، همکاری شرقی، بالکان غربی، آسیای مرکزی، روسیه و ترکیه	روند پراگ
یک گفتگوی مشورتی بین مقاماتی که با مهاجرت و مسایل مربوطه سروکار دارند.	ترانزیت مدیترانه‌ای گتگفو درباره مهاجرت
ابتکار سازمان ملل متحد برای یک رویکرد کل نگرانه در باره مهاجرت	قرارداد جهانی برای مهاجرت
استراتژی ملل متحد برای مقابله با قاچاق انسان	پلان کاری جهانی برای مبارزه با قاچاق انسان
یکی از سازمان‌های کلیدی ملل متحد در زمینه کار اجباری و کار اطفال	سازمان بین‌المللی کار

مؤسسات سازمان ملل که باهم برای مقابله با قاچاق انسان کار می کنند	گروه هماهنگی بین سازمانی برای مقابله با قاچاق انسان
یک مجمع وسیع جهانی متشکل از سازمان های مختلف برای امنیت و هماهنگی در اروپا	ائتلاف برای مقابله با قاچاق انسان
ائتلاف بین المللی برای مقابله با کار اطفال	ائتلاف ۸.۷
توسط سازمان بین المللی مهاجرت جهت ارائه معلومات برای ژورنالیستان ایجاد شده است.	دسک خبری مهاجرت Migration Newsdesk
توضیحات مختصر کمیشنری عالی ملل متحد برای پناهندگان	داستانهای مهاجرین
خلاصه اقدامات انجام شده توسط مرکز بین المللی انکشاف پالیسی مهاجرت که تحقیقات جامع و پالیسی محور در عرصه مهاجرت، بخصوص قاچاق انسان انجام می دهد.	پروژه های مبارزه با قاچاق انسان

لینک رسانه‌ها

<https://www.freetheslaves.net/about-slavery/faqs-glossary/>

یکی از چندین مؤسسات بین المللی که کارهای خوبی برای مشوره به ژورنالیستان انجام می دهد.

<https://gijn.org/human-trafficking-resources-best-practices-in-reporting/>:

منابع عالی با مثال های عملی خوب و مشوره برای ژورنالیستان و سازمان های رسانه ای از شبکه جهانی ژورنالیستان تحقیقاتی

مثال‌های بیشتری از پوشش خوب

[http://programm.ard.de/TV/Themenschwerpunkte/Politik/Aktuelle-Reportagen/Startseite/?sendung=28487337027833:](http://programm.ard.de/TV/Themenschwerpunkte/Politik/Aktuelle-Reportagen/Startseite/?sendung=28487337027833)

یک فیلم مستند تهیه شده توسط ARD در باره برده داری مدرن در آلمان، که در آن کار اجباری، برده داری خانگی و استثمار جنسی پوشش داده شده است. گزارشگران با نجات یافتگان، کارکنان اجتماعی، مؤسسات غیر دولتی و پولیس صحبت می کنند تا راه های متوقف ساختن بردگی مدرن در آلمان را دریابند.

[http://youtu.be/APN4Q62uatk:](http://youtu.be/APN4Q62uatk)

یک فیلم مستند قوی درباره برده داری مدرن در فرانسه که توسط یک فیلم ساز مستقل تهیه شده، هزینه آن توسط تلویزیون فرانسه پرداخت شده و در ۵ ماه جون ۲۰۱۶ به روی پرده رفته است.

<https://www.theguardian.com/membership/audio/2016/may/23/patrick-kingsley-on-europes-refugee-crisis-guardian-live-event>

پاتریک کینگزلی از روزنامه گاردین و یکی از روزنامه نگاران برجسته بریتانیا، چالش های تهیه گزارش در مورد بحران مهاجرت را به تصویر کشیده اند.

<https://www.theguardian.com/world/2015/apr/24/libyas-people-smugglers-how-will-they-catch-us-theyll-soon-move-on>

یک تحقیق ژورنالیستی کاردین افشا می سازد که اقتصاد ماهیگیری لیبیا چگونه توسط قاچاقچیان انسان که مهاجرین و پناهجویان را در قایق های ماهیگیری در دریای مدیترانه حمل می کردند، دچار تحول گردید.

منتخبی از رهنمودهای موجود

http://www.who.int/mip/2003/other_documents/en/Ethical_Safety-GWH.pdf

سازمان جهانی صحت (WHO) توصیه های اخلاقی و ایمنی برای مصاحبه با زنان قاچاق شده، ۲۰۰۳. علاوه بر مطالب سوابق منند توجیه این توصیه ها، اسناد این سازمان شامل «۱۰ اصل رهنمودی در باره مصاحبه ایمن و اخلاقی با زنانی که گرفتار قاچاق انسان شده اند» می باشد.

https://www.unicef.org/media/media_tools_guidelines.html

اصول یونسف و رهنمودهای اخلاقی در باره تهیه گزارش در مورد اطفال. هدف این اسناد «کمک به رسانه ها برای پوشش دادن به شکل مناسب و حساس است. رهنمودها باهدف حمایت از بهترین نیت اخلاقی گزارشگران در پوشش خبری اطفال است: خدمت به منافع عمومی بدون معامله با حقوق اطفال».

<https://www.unodc.org/documents/human-trafficking/2008/BP012TheRoleofthe-Media.pdf>

ابتکار جهانی ملل متحد برای مبارزه با قاچاق انسان (UN.GIFT) تحقیقی را با هدف آموزش ژورنالیستان و تقویت کیفیت گزارش دهی- نقش رسانه ها در ساختن تصاویر ۲۰۰۸- انجام داده است.

<http://www.astra.org.rs/en/pdf/novinari08ENG.pdf>

یک رهنمود قاچاق انسان برای ژورنالیستان (۲۰۰۸). این رهنمود توسط یک سازمان غیردولتی صربستانی (Astra) برای کمک به رسانه ها جهت پوشش دادن مسایل قاچاق انسان تهیه شده است؛ منبع مفیدی برای دیگر کشورهای که دچار مشکلات مشابهی هستند، بشمار می رود.

http://mirpal.org/files/files/Torgovlya_lyudmi.pdf

در سال ۲۰۱۳، اتحادیه ژورنالیستان روسیه (یک موسسه غیردولتی) و فاکولته ژورنالیزم، دانشگاه دولتی مسکو با حمایت (OSCE)، یک رهنمود به زبان روسی برای دانشجویان و فارغ التحصیلان فاکولته با نام «СМИ против ТЛ» در سال ۲۰۱۳ رسانه ها چاپ کرد.

<http://www.ethicaljournalismnetwork.org>

رهنمودهای تهیه گزارش در مورد مهاجرت را برای ژورنالیستان، و نیز دو گزارش بین المللی در سال های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۷ در زمینه گزارش رسانه ای در زمینه پوشش دادن مهاجرت در ۳۰ کشور در منطقه مدیترانه به چاپ رساند.

